

Forfatter: Anna Maria Meyer, 1835-1874

Titel: Udrag fra BREV TIL: Strøm, Emma FRA: Holte, Anna (185u-02-04)

Citation: Anna Maria Meyer, 1835-1874: "Breve fra og til en Skuespillerinde", i *Breve fra og til en Skuespillerinde*, v. Thaning & Appels Forlag, s. 76. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002150180-000-shoot-idm140619158448240.pdf> (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra og til en Skuespillerinde

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Det var med stor Spænding, at jeg imødesaae denne Dag. Jeg har naturligviis ikke lukket et Øie inat; jeg laa og memorerede mine Replikker saalænge, til jeg intet mere kunde memorere, og jeg stod op mere træt, end da jeg lagde mig. Klokken elleve skulde Prøven være. Det var mig umuligt at nyde Noget, s. 77 jeg drak en Kop Thee, og begyndte derpaa at gjøre Toilette. Fru A* havde bedet mig at tage en hvid Kjole paa. Det er nu en egen kold Fornøielse i Februarmaaned om Formiddagen at klæde sig i klart Mol, ja, naar det endda var om Aftenen, og man havde et Bal ivente, — men herved var Intet at gjøre. I Dagens Anledning havde jeg ladet mig sye en ny, hvid Kjole, med (ærlige Instructioner til Syjomfruen, at den maatte sidde „complet“. Følgelig kan Du vel fatte, at da den lykkelig og vel efter megen Anstrengelse var bleven hægtet, saa kunde jeg knap drage Aande, naar dertil kommer min Ængstelse og den kolde Fornemmelse af det lette Stos, saa har Du vel en nogenlunde klar Forestilling om den særdeles behagelige Stemning, hvori jeg befandt mig. Da Vognen, der skulde kjøre mig til Theatret, holdt udenfor, følte jeg næsten mit Mod svigte mig. Men — Tærningerne vare kastede. Jeg greb mine Bøger, tog min Kaabe om mig, kastede endnu et Blik i Speilet, hvor jeg saae et Par brændende røde Kinder, der mishagede mig til den Grad, at jeg strax trak Ansigtet bort, for ikke at opdage flere uheldige Punkter i Samme, og derpaa ilede jeg ned af Trappen og ind i Vognen. Det var et Par mærkværdige Vognmandsheste, de løb saa hurtigt, som om det var Kongens egne Heste, saaledes syntes jeg, thi det varede ikke mange Minutter, saa kjørte Vognen ind af Theaterporten ved Siden af Høiskolen. Den kjørte gennem s. 78en trekantet Gaard, og holdt i den egentlige Theaterport. Portneren, en lille Mand, med et blegt, venligt Ansigt, aabnede Vogndøren, jeg steg ud, og traadte ind i en mørk Forstue, hvorfra tilvenstre en snever Trappe førte op til Theatret.